

VÁRUNK

A SZEMERETELEPI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET KIADVÁNYA

XII.évf. 1.szám

2023. április

Az öröm ünnepe

„Krisztus feltámadott, Kit halál elragadott; / Örvendezzünk, vigadjunk, Krisztus lett a vigaszunk, /Halleluja!” – kezdődik a szép, 12. századi húsvéti himnusz, amelyet joggal megőrzött új énekeskönyvünk is (501. dicséret).

A kései középkorban ezt az éneket a gyülekezet mindig együtt, közösen énekelte, és mindig a templomon kívül, mert nemzeti nyelven nem lehetett volna a liturgiába illeszteni, csak latinul, úgy pedig a nép nem tudott. Egy 1419-ből fennmaradó híradás szerint a brandenburgi örgróf udvarában az ünnepi ebéd előtt az egész udvari nép háromszor énekelte el ezt az éneket, és csak ezután fogtak hozzá az étkezéshez. A lendületes dallamhoz mély és felszabadult örvendezést hordozó szöveg társul: „Ha ő fel nem támad, Nincs többé bűnbocsánat / De él, ezért szent nevét, Zengjük ő dicséretét. / Halleluja!” Ez valóban így van? Nem mi találtuk ezt ki, mert szeretnénk hinni egy szebb világban? Minden úgy történt, ahogy ő megmondta, ahogy meg volt írva? A szemtanúk valóban találkoztak vele, több mint ötszázán? Ez hihetetlen! Nem, nem az, hiszen ezt maga a Biblia írja: „Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint, eltemették, és feltámadt a harmadik napon az Írások szerint, és megjelent Kézfásnak, majd a tizenkettőnek. Azután megjelent több mint ötszáz testvérnek egyszerre...” (1Kor 15,3-5). Ha a Bibliának ez az állítása tévedés, akkor jobb, ha egyetlen mondatát, sőt egy szavát sem hisszük el.

Húsvétkor Isten csodálatos hatalmát ünnepeljük, azt a csodát,

amiről a Jelenések könyvében maga a feltámadott Jézus szól: „halott voltam, de ime élek” (Jel 1,18); és azt a reménységet, amit Jézus ígért a mélységesen elkeseredett, testvérét gyászoló Máriának és Mártának: „Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz én bennem, ha meghal is él; és aki él, és hisz énbennem, az nem hal meg soha. Hiszed-e ezt?” (Jn 11,25-26). Sokaknak azonban ebben az értelemben nem ünnep Húsvét, mert kevesebbel, sokkal kevesebbel is beérik. Megmaradnak egymás ünneplésénél, vagy mondhatni ünnepfogyatkozásban élnek.

De nem kell így élni! Aki a feltámadás fényében él, az tudja, hogy számára az erő, a békeség, az öröm forrása nyílt meg. Ismeri azt a nagy boldogságot, amit Erdély egy nagy teológusa és gondolkodója Trianon tragédiáját követően így fogalmazott meg: derült jövőbenzés. Ami messze nem csupán optimista jövőképet jelent, hanem az örökkévalóság távlatát, hogy az embernek van része az örökkévalóságban. Hogy a halállal nincs semmi befejezve, nem a félelem szab rendet életünknek. Hogy az örökkévalóságból tekintve a holnapot, a következő pillanatot, azok minden terheit is boldog szívvel lehet hordozni.

Luther szerint valahányszor Urunk feltámadására gondolunk, a fentebb idézett örömhimnuszt mindig el kellene énekelnünk: „Krisztus feltámadott, Kit halál elragadott; / Örvendezzünk, vigadjunk, Krisztus lett a vigaszunk, /Halleluja!”

Tudsz-e velünk ünnepelni?

Komlói Péter lelkész

Értünk szenvedett

A Jézus kereszthalálához vezető út talán legtragikusabb része a Gecsemáné-kertben történt. Jézus tudja, mi vár rá, évek óta készül a kereszthalálra, ezért jött el erre a földre – mégis szenved, kínok között vergődik. Mit tanulhatunk Jézus Nagycsütörtök-esti fájdmalmából?

A páskavacsora elfogyasztása után Jézus a tanítványaival zsoltárokat énekelve megy a Gecsemáné-kertbe, amely Jeruzsálem falain kívül található olajfa-liget lehetett. Erre utal a név is, ami olajprést jelent. Jézus és tanítványai szerették ezt a helyet, gyakran látogatták. (Jn 18,2) Ahogy a kerthez értek, Jézus azt mondta a tanítványoknak: „Üljetek le itt, amíg elmegyek és amott imádkozom!” (Mt 26,36) Érdekes a tanítványok viselkedése. Tudták, mi következik.

Jézus számos alkalommal elmondta nekik, hogy meg fog halni és készül erre. Sőt közvetlenül nagycsütörtök előtt néhány nappal fel is hívja a figyelmüket: „tudjátok, hogy két nap múlva lesz a páska ünnepe, és az Emberfia átadatik, hogy megfeszíttessék”. (Mt 26,2) Tehát nem csak a közelgő haláláról beszélt nekik, hanem azt is elmondta, hogyan fog meghalni és azt is, hogy miért. Teljes mértékben felkészítette a tanítványait: „be kell teljesednie rajtam annak, ami meg van írva: „és a bűnösök közé sorolták”. ” (Lk 22,37) A tanítványoknak tehát tisztában kellett lenniük vele, hogy elérkezett az idő és Jézust ki fogják végezni.

S ezért meghökkentő a viselkedésük. Meglepő, hogy nem imádkoznak. Tudják, hogy eljött a legnehezebb óra, Jézus inti is őket, hogy imádkozzanak (Lk 22,40), ennek ellenére nem találunk arra utalást, hogy bármelyik tanítvány az Istenhez kiáltott volna. Valamilyen megmagyarázhatatlan önelégültség önti el őket: „Ez úgysem történhet meg!

Nem lehet, hogy az Isten Fia halált szenvedjen és keresztre feszítsék! Hiszen mindenkinek ő az Ura és bármikor véget vehet ennek. Még ha esetleg tényleg elfogják, bármikor ki tudja magát szabadítani. Kizárt, hogy ártani tudnának neki.” Péter különösen élen járt mindig az ilyen gondolkodásban. Amikor Jézus Cézárea Filippi vidékére ért és nyíltan kezdett beszélni arról, „*hogy Jeruzsálembe kell mennie, sokat kell szenvednie a vénektől, főpapoktól és irástudóktól, meg kell öletnie, de harmadnapon fel kell támadnia*” (Mt 16,21), Péter már akkor is hüledezik: „Ez nem történhet meg veled!” A páskavacsora után is figyelmezteti őket Jézus: „*mindnyájan megbotránkoztok bennem ezen az éjszakán*”. (Mt 26,31) Péter máris kész az átgondolatlan, önelégült válasszal: „*Ha mindenki megbotránkozik is benned, én soha meg nem botránkozom.*” (Mt 26,33)

Tisztaban kell azzal lennünk, hogy ezekben az esetekben nem csak arról van szó, hogy a tanítványok nem akarják érteni Jézus szavait, és hogy nem tudják összehangolni a legyőzhetetlen, diadalmas, betegeket gyógyító, halottakat feltámasztó Jézusról alkotott képüket az elfogott, megkínzott és megfeszített Jézusról szóló képpel. Hanem arról is, hogy a Sátán rajtuk keresztül támad. A Sátánnak kezdettől fogva az volt a célja, hogy a kereszttel váltása ne történjen meg. Ezért támadja meg Jézust rögtön a három éves szolgálata elején. Három hullámban „attakolja” Jézust, hogy eltántorítsa az Atya szándékától és parancsától. (Mt 4,1-11) Mindhárom esetben azzal próbálkozik, hogy rábíra a Krisztust, hogy éljen istenségével, isteni jogaival, isteni lehetőségeivel, mindenhatóságával, azokkal a privilégiumokkal, amelyek abból származnak, hogy ő az Isten Fia. Jézus mindhárom támadást azzal veri vissza, hogy ragaszkodik az Atyához és

az Atya által rendelt úthoz: „Csak az Urat imádd! Csak az Úrnak szolgálj” Csak az Úr igéjével élj! Ne kísérsd az Urat!”

Onnan is tudhatjuk, hogy Jézus mindig érzékelte a Sátán munkáját a tanítványoknak az előbb bemutatott viselkedésében, hogy egy alkalommal Péterre rá is szólt: „*Távozz tőlem, Sátán!*” Miért? „*Mert kísérsz engem!*”

Hogyan? „*Nem Isten akaratára ügyelsz, hanem az emberekére.*” (Mt 16,23) Tehát amikor mi is emberek akaratára, leginkább pedig a saját akaratunkra figyelünk, és azok megvalósításához akarjuk megnyerni Istent, ott valahol mindig a Sátán munkál, aki megpróbál bennünket elterelni arról, hogy először Isten akaratát keressük. Azt is megtanulhatjuk, hogy ezekben a helyzetekben az ige tud bennünket visszarántani abból a kísértésből, hogy saját céljainkat Isten céljaival azonosítsuk. Vajon ismerjük-e eléggé a Szentírást ahhoz, hogy kísértéseinkben, megpróbáltatásainkban, dilemmáinkban onnan merítsünk erőt, bátorságot és vigasztalást?

Van egy későbbi jelenet is, amikor Péter ugyanígy nem érti az Atya akaratát és azzal szemben cselekszik. Amikor Júdás odavezeti Jézushoz a katonákat és a templomi

szolgákat, hogy elfogják, Péter közbelép, és levágja a főpap szolgájának jobb fülét. Jézus utasítja Pétert, hogy tegye el a kardját: „*Vagy azt gondolod, hogy nem kérhetném meg Atyámat, hogy adjon mellém most tizenkét sereg angyalnál is többet? De akkor miképpen teljesednének be az Írások, hogy ennek így kell történnie?*” (Mt 26,53-54) Jézus folyamatosan igyekszik visszarángatni Pétert és a tanítványokat az Atya által kijelölt ösvényre. Minden eszközt megragad, hogy felnyissa a szemeket és meglássák végre az Atya célját és akaratát. Az egyháznak nagy-nagy nyomorúsága, hogy évszázadokon keresztül Péterként kezelte Isten ügyét: a kardban bízott, és nem figyelt Jézus halk és szelíd figyelmeztetésére. Ma is sokan gondolják, hogy Isten ügyét majd a kard vívja ki: sokan a világi hatalomtól, az államtól várják, hogy a keresztyén kultúrát építve, a keresztyén egyházakat és intézményeket támogatva fogja erősíteni és építeni az Isten országát. De hát ez félreértés! Fontos, hogy az állam biztosítsa hitünk gyakorlásának békés feltételeit, és segítse lehetőségei szerint az egyházak társadalmilag is elismert és hasznos szolgálatait, de nem ez hozza el Isten országát. Hanem az, ha Isten országának tagjai az Atyára figyelnek és a Fiú nyomában igyekeznek lépni. Annak a Fiúnak a nyomában, aki a saját ellenségének a fülét is meggyógyította azon az éjszakán. Az hozza el Isten országát, ha Isten gyermekei sóként és világossággként viselkednek.

Péter és a tanítványok viselkedése arra is rámutat, hogy mennyire nem tudták felfogni, hogy Jézus számára a legnagyobb kísértés épp az, hogy Fiúságát és hatalmát használva enyhítsen a fájdalomán és a szenvedésén, hogy valahogy enyhítse a kint, valahogy elkerülje a szenvedést, a megkínkoztatást és a halált. Az evangéliumok nem írnak explicit módon arról, hogy a Gecsemáné-kertben a Sátán megkísértette Jézust, de a tanítványoknak szánt figyelmeztetéséből („*Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!*” – Lk 22,40) erre következtethetünk. A Sátán épp úgy három hullámban támad most, Jézus szolgálatának a végén, mint az elején tette. Jézus akkor Isten igéjével verte vissza a Kísértőt, most pedig az Atyához kiáltott imádsággal. Ez is szép üzenete annak, hogy legnagyobb megpróbáltatásainkban az Ige és a forró, bensőséges imádság adhat segítséget.

Azt olvassuk: Jézus ima közben halálosan gyötrődött. Előbb térden állva, majd arcra borulva imádkozott, aztán vércseppeket verejtékezett, s végül annyira elgyengült, hogy egy angyalnak kellett erősítenie. Mitől félt Jézus ennyire? Mitől rettegett a Fiú Isten ennyire? Jézus így imádkozott: „*Atyám, ha akarod, vedd el tőlem ezt a poharat, mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied.*” (Lk 22,42) A zsidóknál a páskavacsorán mindig az apa töltött a gyerekek poharába. Abba a pohárba, amelyet Jézusnak kellett kiinnia, Isten beleöntötte az ő kimondhatatlan, szörnyű haragját, amit a te és az én engedetlenségem, gyalázatosságom, Isten elleni lázadásom és romlottságom miatt érez. Jézus már a világ teremtése előtt ismert téged, tudta, hogy meg fogsz születni erre a világra, és azt is,

hogy Istentől elképzelhetetlen távolságban fogsz megszületni. És azon az éjszakán ott látta abban a keserű pohárban az összes vételkedet és azt az áthidalhatatlan távolságot, ami elválaszt téged a te teremtőtől. És elrémült tőle. És eliszonyodott tőle. Nem elsősorban a bűneid sötétségétől és feneketlenségétől, hanem attól, hogy amikor most majd helyetted elvállalja ezekért az Atya büntetését a kereszten, akkor Isten elfordul tőle. A pohár kiívása a saját Atyjától való elszakítottaságot jelenti. Ezért is olyan bensőséges Jézus imája a kertben. Az előző három évben mindig így kezdte az imádságot: „Páter!” – „Atya!” Most így kezd: „Páter mou!” – „En Atyám!” És ezért verejtékezik vért. Az az Atya, aki mindent vele, általa és reá nézve teremtett ezen a világon, most elfordul, elrejtí szent arcát előle, mert az ő egyetlen Fia bűnné válik – érettünk.

Életünk minden napján gondoljunk arra, hogy Jézus az utolsó órájában sem engedett a Kísértőnek, hanem az Atya akarátának engedelmeskedett. Az az akarat formált meg téged is, és az az akarat tette lehetővé, hogy ne számkivetetten kelljen leélned az életed, hanem visszatalálhass Teremtődhez, életed forrásához, akinek képét viseled, és aki saját lelkét lehelte beléd. 2023 húsvétján azt kívánom: soha ne fogyjon ki életünkéből a Krisztus kereszthaláláért és az Atya haragját kiengesztelő áldozatáért érzett hála!

Czibere Károly

"Mert a keresztről való beszéd ugyan bolondság azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik megtartatunk, Istennek ereje." (1Kor 1,18)

Gimnazista korom nagyszerű eseménye volt, amikor 17 évesen megértettem, hogy értem, bűnös emberért adta Isten az Ő Egyszülött Fiát váltságul és nekem üdvösségem, örök életem van. Addig, mint konfirmált és a gyülekezeti alkalmakat látogató fiatal, ismertem Isten igéjét. De amikor hangsúlyossá lett számomra, hogy *"...valaki hiszen*

öbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen" (Jn 3,15) – akkor dobogó szívvel énekeltem az akkor új énekem: "Krisztusom kívüled nincs kihez járulnom..."

Örömforrássá lett számomra a keresztl!

Pál azt mondja: a világnak már a róla való beszéd is bolondság. Mert a keresztl számukra

csupán egy korabeli kivégző eszköze a legelvetemültebb elítélteknek. Míg mások divatékszernek hordják a fülükben, nyakukban vagy karjukra, testükre tetoválva

díszlelegnek vele.

A keresztl – igaz – valóban a legelvetemültebb embereknek járt. De az nem Jézus volt, hanem én, az ember, akit Isten jónak teremtett, de a bűnesetkor felrúgtam az Istennel való szoros kapcsolatot: majd én tervezek, cselekszem, élem a magam életét! S az Atya Isten a Fiúval és a Szentlélekkel teljes egyetértésben döntött: a Fiú megy a helyemre, mint helyettes áldozat, Ő hal kihalált, hogy én már általa szabadon élhessek a bűn átkától, s helyem legyen az Isten országában. Mert maga Jézus mondta *„Atyám, akiket nékem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is énvelem legyenek..."* (Jn 17,24a)

"Áll a Krisztus szent keresztlje elmúlás és rom felett..." – mondja az ének. Aki végignézz Európán, a világon, romokat lát testi és lelki, sőt szellemi téren is. De áll a keresztl! Mert most is érvényes az a 2000 évvel ezelőtti váltságahalál – ma még lehet, ma még szabad leborulni a keresztl alatt. Az ott kitárt jézusi-isteni karok hívogatnak mindenkit, hogy kiöleljék a kárhozatból és átvigyék az üdvösség örök örömébe.

De vigyázzon az ember! Nem a keresztl tart meg – nem kell magunkra keresztltet hányni, nem kell sem így, sem úgy magunkon viselnünk – Jézus vált meg, Jézus tart meg, az Ő kegyelme, szeretete fogad el és be minden Hozzá térő, bűnét megvalló embert, férfit, nőt, fiatal, időset!

Nekem a keresztlről való beszéd már életre szóló meghívás és beteljesedés, s ezért hirdetem: *"Nincs már szívem félelmére nézni sírom fenekére..."* – mert tudom, hogy odaát vár a keresztlről sírba tett, de feltámadott Isten Fia, ég és a föld Ura!

A Nagypéntek tehát, nem emberi döntés eredménye! Isten Önmagát értünk, bűnösökért feláldozó mentő-szerető döntése. Bár valóban gonosz kezek verték Jézust a keresztlre – az enyém s a tied – de Jézus önként ment a fára értem és érted is, azért aki írja és azért aki olvasod e sorokat. Ő segítsen az Úr ennek örömeiben élni!

Pap Lászlóné ny.lp.

A BIBLIA A CSALÁDRÓL (rovat)

A Várunk 2020 pünkösdi számától kezdve külön rovatot szentel a családnak. Az a tapasztalat, hogy még a templomba járó keresztlények között is akadnak olyan elképzelések a házasságról és a családról, melyek ellentétben vannak Isten kinyilatkoztatásával. A rovatnak nem célja az ítékezés, de célja a Szentírásnak a felmutatása tükröként, amelybe mindenki beletekinthet. Fontos a bibliai igazságok kimondása, de fontos a lelkigondozói irgalom is azok felé, akik beletekinthetnek a tükröbe szinte bűnbánatra indulnak.

A szerencsejátékról

A lottózás, a kaszinóba járás, a különféle szerencsejátékok mindig is részei voltak társadalmunk életének. A modern technológiák (online fogadások, okostelefonos applikációk) pedig még hozzáférhetőbbé tették ezeket a lehetőségeket. Ugyanakkor számos esetben alakulnak ki függőségek, és ezek nyomán látjuk a megnyomorított családok végtelen sorát. Ma a szerencsejáték-szenvedély ugyanolyan súlyos népbetegség, mint az alkoholizmus. Mit mond a Biblia a szerencsejátékról?

Sokan arra hivatkoznak, hogy a szerencsejáték valójában a kockázatról és a kockáztatásról szól, és hát az élet más területein is sokszor kockáztatunk. Kockáztat a földművelő, amikor elveti a magot, és nem tudja, mekkora lesz a termés. Kockáztat a vállalkozó, amikor elindít egy céget, mert előre nem tudja, mekkora lesz a kereslet az általa kínált termék vagy szolgáltatás iránt. Kockáztat az is, aki egyetemre megy: meg fog térülni a több évnyi tanulás? Csak hogy ezekben az esetekben józan mérlegelés, megfontolt kalkuláció és racionális gondolkodás alapján történik a kockázatok vállalása.

A szerencsejáték ezzel szemben a saját és családunk jövedelmének teljesen irracionális, minden józan mérlegelést nélkülöző veszélyeztetése. A Biblia számos igében kárhoztatja az ilyen viselkedést.

1. Isten gondviselése biztosítja számunkra a javakat, erőforrásokat, így megélhetésünket, a pénzügyi biztonságunkat, és a rendelkezésre álló időt. A szerencsejáték ezen isteni jótétemények egy részét szívja el haszontalan célra. A szerencsejáték valójában a sáfárság kudarca. Isten rengeteg talentumot ad az embernek azért, hogy hasznosítsa. Aki ezeket felteszi játékban tétként, az nem arra használja, amire Isten adta.

2. A szerencsejáték aláássa a jótékonyt. Ha van felesleges pénz, akkor használd fel Isten dicsőségére: segíts másoknak, fektesd be, támogasd a gyülekezet szolgálatát! A pénzfeleslegből áldozni a szerencse oltárán: öncélú és önközpontú vaklás.

3. A szerencsejáték erodálja a bibliai munkaerőkölcst. A tisztességesen és becsületesen elvégzett munka Istent dicsőíti. A szerencsejáték azt üzeni, hogy munka nélkül is lehet pénzt keresni, sőt: így lehet csak igazán nagy összeghez jutni: „tisztességes munkával soha nem fogsz meggazdagodni”.

4. A szerencsejáték erősíti az emberekben az irracionálisitást. Azt az illúziót kelti, hogy van esély a nyeremény megszerzésére. Hamis reményt fantáziál az ember. Gondoljuk el: egy rulettasztal mellett gondolkodunk, hogy pirosra vagy feketére tegyünk tétet. Az előző 30 pörgetés piros számot hozott. Gondolkodás nélkül a feketére fogunk tenni. Holott semmilyen ésszerű, matematikailag igazolható érvelés nem támasztja alá a döntésünket.

5. A szerencsejáték mögött gyakran ott húzódik a materializmus bűne, a pénz szerelme. Holott tudjuk, hogy „minden rossznak gyökere a pénz szerelme” (1Tim 6,10). A szerencsejáték mögötti másik bűn a mohóság: bármennyid van, az soha nem elég. Jézus maga figyelmeztet: „őrizkedjétek minden telhetetlenségtől” (Lk 12,15). A harmadik bűn az elégedetlenség: bármilyen jól is megy a sorom, mindig morgok,

semmilyen sem elég jó. Pál azt írja a filippi gyülekezetnek: „megtanultam, hogy elégedett legyek azzal, amim van” (Fil 4,11). A zsidókhoz írt levél szerzője így ír ugyanerről: „Ne legyetek pénzsóvárok, érzétek be azzal, amitek van, mert ő mondta: „Nem maradok el tőled, sem el nem hagylak téged.” (Zsid 13,5)

6. A szerencsejáték veszélyes a családra. Sok család szenved attól, hogy az apa vagy anya szenvedélyes játékos. A szülőknek ezzel szemben az a felelőssége, hogy gondoskodjon saját családjáról. Pál erről Timóteusnak ezt írja: „Ha pedig valaki övéiről és főként háza népéről nem gondoskodik, az megtagadja a hitet, és rosszabb a hitetlennél.” (1Tim 5,8)

Isten gyermeke tehát nem kockáztatja a pénzt sem kis, sem nagy tétben különféle szerencsejátékokon, ellenben imádságban hordozza mindazokat, akik ilyen szenvedélyben élnek.

Egy presbiter

Túrmezei Erzsébet: Válasz

Bizony szomorú volt a leveled...
Sötét, reménytelen, vigasztalan.
Kezét tördelte benn a fájdalom.
A fájdalomnak annyi hangja van.
Komor, gomolygó, tépett fellegek,
és el nem űzi őket semmi sem.
Hát tífélétek nincs húsvét soha?
A te Megváltód még sírban pihen?

Nem gondolod, hogy ott halad veled?
Siettek együtt Emmaus felé.
Hangja már bontogatja az eget,
S balga szíved úgy gerjedez belé.
Itt-ott kék hasadék a fellegen,
sugarak törnek át, fénylik be Őt...
Egy pillanat még... s hittel boldogan
borulsz le élő Megváltód előtt.

Nem akarsz te megtagadni Őt,
mégis tagadja lényed és valód,
mégis tagadja koldus életed
az érted vérezőt és meghalót.
Pedig te küzdesz – keményen, nagyon,
s a sorsod küzdeni, de győzni nem. –
Hát tífélétek nincs húsvét soha?
A te Megváltód még sírban pihen?

Hiszen amerre feltámadva jár,
megzengeti a győzelem dalát,
szemek sugáros fénye hirdeti
erejét, életét, diadalát...
vén téli fának korhadttörzse is
rügyet bont új tavasz reményiben!
– És tífélétek nincs húsvét soha?
A te Megváltód sírban pihen?

Bábmisszió Szemeretelepen – élő IGE a fogékony szívekbe...

Igaz, hogy láthatatlanul, de gyülekezetünk bábcsoportja már 2019 nyarán megalakult. Megvásároltuk a felszerelést, és a Palánta Misszió báboktatója segítségével elsajátítottuk a bábozás alapjait. Mindezt azért, hogy Karácsonykor és Húsvétkor minél több óvodás és alsó tagozatos iskolás gyerekek vihessek el az örömhírt. 2020 Húsvétjára gyakoroltuk az első olyan bábdarabot, amivel szeretünk volna oktatási intézetekbe ellátogatni, és megkezdeni a bábmissziós szolgálatot, ám a járvány közbeszólt. Így a tervezettnél több időnk volt felkészülni az „éles bevetésre”. Ami az Úr kegyelméből végül 2021 Karácsonyán történt meg.

Egy-egy báb előadás alkalmával először egy éneket tanítunk meg a gyerekeknek Jézusról, az örömhírről, az adott ünnep üzenetéről, majd elbábozzuk nekik az éppen aktuális báb darabot.

Lelkesítő hallgatni a paraván túloldaláról érkező reakciókat, kacagást, ahogy a gyerekek reagálnak egy viccesebb gesztusra, vagy válaszolnak a bábok kérdéseire. A báb darab után kérdezz-

felelek formában, visszautalva a báb darab jeleneteire **elmondjuk, hogy mi a Karácsony, vagy a Húsvét valódi üzenete, és hogyan változtathatja meg az ő életüket is Jézus Krisztus megváltó szeretete.**

Ajándékkal is meglepjük az ovisokat és az iskolásokat. Minden gyerek kap egy CD-t és egy foglalkoztató füzetet. Így később is meghallgathatják a báb darabot, el is olvashatják képregény formában, és még sok érdekes történetet is megismerhetnek a füzetből. Ráadásul minden korosztály talál a kedvére való rejtvényt vagy színezőt. Így a bábozás nem egyszeri élmény marad a számukra, amit könnyen elfelejtenek, hanem velük marad még egy darabig (ékes például szolgálnak erre gyermekeink, akik az oviból a bábos CD-t hazahozva folyamatosan azt szerették volna hallgatni).

Ha egy gyermek olyan környezetben nő fel, elképzelhető, hogy kiskorában, vagy akár felnőtt koráig egyáltalán nem hall Jézusról. A bábmisszióval egy gyermeket legalább a 4 kisiskolás éve alatt összesen 8-szor érhetünk el az Ige üzenetével. **Nyolcszor vehetjük el a szívében az Ige magjait, ami egyszer az Úr kegyelméből szárba szökkenhet.**

Jelenleg a bábcsoportnak 7 aktív tagja van. Ezzel a csapattal kb. 500-600 gyereket tudunk elérni egy ünnepi időszakban. Ahogy tudjuk, az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Előfordult, hogy egy helyszínt már le kellett mondanunk, mert nem volt annyi szabadság, nem volt annyi szabad bábozó kéz arra a napra. Jó lenne minél több iskolába és óvodába elvinni Isten üzenetét. **Ehhez várunk szeretettel szolgálatra kész ifjakat, és kevésbé ifjakat a szemeretelepi bábmisszióba.**

További információért, videókért lásd <https://palantamisszio.hu/> !

Borkóné Fodor Krisztina

GYEREKSAROK, nem csak gyerekeknek

Idén húsvétra egy játékos feladvánnyal és néhány viccel készültünk. Az első három 16 év alatti gyerek, aki megfejtős feladat helyes megoldását papíron átnyújtja Borkó Tamás főgondnoknak (főszerkesztőnek), választhat egy ígés kártyát és egy zenei CD-t a gyülekezet iratterjesztésében.

1. Húsvéti kódfejtő

HÚSVÉTI KÓDFEJTŐ
Írd a számok alá a megfelelő betűket!

Á	B	C	E	É	G	I	J	K	L	N	O	Ó	P	R	S	T	Y
2	3	4	6	7	9	12	13	14	15	17	18	21	22	23	24	25	30

14, 21 24, 12, 23, 3, 18, 15, 25 22, 7, 25, 6, 23

13, 2, 17, 18, 24 9, 30, 18, 15, 4, 24, 15, 6, 22, 6, 15

2. Keresztény viccek

<p>A tanító néni azt magyarázza a gyerekeknek, hogy az emberiség Ádám-tól és Évától származik.</p> <p>– Ez nem így van! – szól közbe az egyik gyerek. Az én apám azt mondta, hogy a majomtól származunk.</p> <p>– Ez így is van, de én most nem a ti családokról beszélek, hanem általában az emberiségről.</p> <p>-----</p> <p>A vasárnapi istentisztelet végén így szól a lelkész a gyülekezethez:</p> <p>– Van egy jó és egy rossz hírem! A jó hír az, hogy van elég pénzünk a templom tornyának a megjavításához.</p> <p>– A rossz hír az, gyermekeim, hogy mind a ti zsebetekben van.</p>	<p>Esti imája után a kis Jimmy megkérdezi édesanyját, mit jelent az ima.</p> <p>Az anyja azt feleli, hogy az ima üzenet a Jóistennek.</p> <p>– Értem - bölint rá a kisfiú -, és azért küldjük el este, mert akkor olcsóbb?</p> <p>-----</p> <p>Hittanórán így szól a tanár:</p> <p>– Pistike, sorold fel tetszés szerinti sorrendben a Tízparancsolatot!</p> <p>Pistike:</p> <p>– Lássuk csak...Hatodik, ötödik, kilencedik, első, harmadik, második, nyolcadik, negyedik, hetedik, tizedik...</p>
--	--

Nyugodjanak békében, emléküik legyen áldott!

január 13.	Hegy Sándorné sz. Molnár Eszter, élt 88 évet
január 27.	Kovács Vincéné sz. Oláh Irma, élt 85 évet
február 1.	Ion Ion, élt 84 évet
február 1.	Szentpéteri Gábor József, élt 87 évet
február 1.	Tungli Ágnes, élt 52 évet
február 10.	Ráczkői Tibor András, élt 66 évet
március 2.	Nagy Ildikó, élt 48 évet
március 4.	Kocsis Linda, élt 42 évet
március 22.	Kincses Andorné sz. Ván Éva, élt 80 évet
március 31.	Csékei Kálmánné sz. Takács Róza, élt 82 évet

„Jézus ekkor ezt mondta neki: *Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él.*” (Jn 11, 25)

Gyülekezeti rövidhírek, beszámolók, felhívások

Rovatunkban a gyülekezet elmúlt időszak legfontosabb kiemelt eseményeiről, szolgálatairól, illetve felhívásainkról és várható eseményeiről tudósítunk. Oly sok minden történik, oly sok áldásban van részünk, amiről a testvérek, vagy sokan a gyülekezetből nem értesülnek.

Az el nem feledett hálaáldozatok

Több olyan szolgálat van, amelyet a testvérek nagy hűséggel és kitartással végeznek. Ez a névtelen és csendes, sokszor titokban, vagy rejtetten végzett szolgálatnak járó köszönet helye, amely nélkül ez a közösség nem lehetne az, ami. Sokszor nem látszik az apró, természetesnek vett dolgok háttere és az azzal járó sok fáradtság és áldozat. Isten legyen szemtanúja minden, az Ő dicsőségét építő cselekedetnek.

„*Íme eljövök hamar, velem van az én jutalmam, és megfizetek mindenkinek a cselekedete szerint.*” (Jel 22, 12)

Gyülekezeti évindító imaközösség – 2023. január 14.

Megtartottuk évzáró-évnnyitó imaközösségünk, csendes délelőttünk. Nem voltunk sokan, de hisszük, hogy életünk, gyülekezetünk gazdagodott általa. Magasztaltunk, hálát adtunk a tavalyi évben elvett ajándékokért és fohászoktunk az idejéért, szolgálataiért, gyülekezeti terveinkért. Kérjük a testvéreket, hogy ne feledjék, ez egy kiemelt jelentőségű ügy, hogy szüntelen fohászokdjunk. Hívogatunk ezért minden vasárnap 9.30-kor és minden hónap első hétfőjén 18 órakor kezdődő imaközösségekbe. És kérjük a testvéreket, hogy hordozzák imában az alkalmakat, gyülekezeti tisztségviselőket, szolgálatokat.

„*Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni – talán nem tudjátok? Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok. Még a mezei vadak is dicsőíteni fognak engem, a sakálók és a struccok is, mert vizet fakasztok a pusztában és*

folyókat a sivatagban, hogy inni adjak választott népemnek, a népnek, amelyet magamnak formáltam, hogy hirdesse dicséretemet.” (Ézs 43, 19-21)

Szolgálók csendes délelőttje – 2023. január 21.

Megtartottuk a szolgálók az idei évre szóló missziós munkaterv megalkotásának közösségi délelőttjét. A 2023. évi missziói munkaterv elkészítésénél a következő szempontokat vettük figyelembe.

1. Minden szolgálatunk alapja a kijelentett Ige. Minden szolgálatunk célja az, hogy Isten országa növekedjen ezen a földön. Minden szolgálatunknak Istenre kell mutatnia és Őt kell dicsőítenie. Tudjuk, hogy ez csak akkor tud megvalósulni, ha naponta megéljük a mi Urunk Jézus Krisztussal való közösséget.

2. Isten nagy ajándéka az a lakókörnyezet, ahol gyülekezetünk szolgálatát végzi. Ellentétben a belvárosi kerületekkel Pestszentlőrinc, s benne a gyülekezetünkhöz tartozó terület lakóövezete a fővárosnak, ahova most is szívesen költöznek családok. Ezt a gyülekezeti alkalmak, programok tervezésénél mindenképpen figyelembe kell venni.

3. Szükség van a szolgálatok stabilitásának megteremtésére: jobb szervezethez, kiszámíthatóbb működéshez.

4. Gyülekezetünk befejezte a nagy beruházásokat – a templomépítés és parókia modernizálás nagy korszakát, ezért egyedül Istené legyen a dicsőség! Bár továbbra is vannak előttünk feladatok az infrastruktúra fejlesztésének területén, reménységünk, hogy az elkövetkező években nagyobb lehetőségünk nyílik arra, hogy anyagi, testi, szellemi erőforrásainkat egyre inkább ismét a misszió és a diakónia szolgálatába állítsuk.

5. Ebben az évben fokozottan kell figyelni azokra, akik számára a megélhetés egyre nehezebb.

6. Szeretnénk erősíteni azokat a szolgálatokat, amelyek a gyülekezettel kapcsolatban kerülő családokat célozzák (keresztelés, hittanoktatás, jegyesoktatás, kapcsolattartás, egyháztagság, idősgondozás).

7. Ősszel presbiterválasztás lesz, melynek során 2024-29-re választunk presbitereket. Erre a választásra imádságban, közös gondolkodásban kell készülni, hogy alkalmas előljárók legyenek Isten segítségére a nyájról vigyázásban.

8. Idén erősíteni szeretnénk ifjúsági szolgálatot megfelelő ifi-vezető kiválasztásával, keresésével és a korábban elkezdett ifi-alkalmak megtartásával, akár bővítésével.

„*Az Úr így válaszolt: Ki tehát a hű és okos sáfár, akit az úr a szolgálói fölé rendel, hogy idejében kiadja élelmüket? Boldog az a szolga, akit ilyen munkában talál az úr, amikor megérkezik! Bizony mondom nektek, hogy az egész vagyona fölé rendeli őt.*” (Lk 12, 42-44)

FELHÍVÁSOK CÉLADAKOZÁSRA

Hálásak vagyunk minden eddigi adományért, amelyet a testvérek a kárpátaljaiak megsegítésére, a nyári táborokra, vagy a beruházási céljainkra adtak. Szeretnénk kérni a testvéreket, hogy hálaáldozatukkal továbbra is támogassák gyülekezetünket, azon belül pedig jelenleg céladakozásra kiemelt céljainkat, a megadott jellegre.

1. Diakóniai alap. Továbbra is gyűjtünk erre a célra, hiszen a háború nem ért véget, a neheze valószínűleg még a kárpátaljaiak előtt van (idén kétszer is vittünk pénzt és még egy tervben van), de félok, hogy itthon is egyre több rászoruló lesz, ezért erősítjük a diakóniai alapunkat.

2. Rezsiköltség. Tekintettel arra, hogy a templom villanyellátása és a gázellátása teljes egészében piaci alapon történik, ezért a gyülekezet energiaköltségi kiadása megtöbbszöröződött, még a szükséges energiatakarékosági lépések (fűtés visszavétele, villanyfogyasztás mérséklése) mellett is.

3. Beruházási alap. Több beruházási, felújítási célunk is van. Gyűjtünk a gyülekezeti terem mosdóinak felújítására, a templomi ablakok tisztítására és felújítására, valamint általában a jelentős költségeket felemészítő több, de egyenként kisebb beruházásra – kerti tároló létesítése, lehulló vakolatok javítása, beázások megszüntetése stb...

Adományokat a gyülekezet 65100118-11300830 bankszámlájára (Takarékbank), illetve a gyülekezet pénztárába, valamint borítékos adományok formájában várjuk.

„Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat. Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert „a jókedvű adakozót szereti Isten”” (2Kor 9,6-7)

ADÓNK 1+1 százaléka nagy segítség közegyházunknak és alapítványunknak

Ahogy korábban, úgy ebben az évben is felajánlhatjuk személyi jövedelemadónk (SZJA) 1-1 százalékát jó célok érdekében.

Támogassa egyrészt a Magyarországi Református Egyházat és annak pótolhatatlan igei, társadalmi, szociális és oktatási szolgálatát a Kárpátmedencében. További információ:

<http://egyszeruenreformatus.hu/>

Ezen kívül, kérjük támogassa Alapítványunk immár két évtizedes eredményes közhasznú munkáját. Az Alapítvány segíti az Egyházközség határon túliak, rászoruló diákok, gyermekek, fogyatékkal élők, idősek között végzett diakóniai szolgálatát, valamint a gyülekezet infrastrukturális körülményeinek fejlesztését. További info: <http://alapitvany.refszemeretelep.hu/>

**Szemeretelepi
Református
Alapítvány**
adószáma
18235726-1-43

KÖNYVAJÁNLO – Iratterjesztés ajánló

Ezen a húsvéton általában szeretnénk ajánlani az iratterjesztés kínálatát.

A testvérek is láthatják, hogy a lelkész és az iratterjesztő keze alatt ismét kivirágzott ez a szép és nagyon fontos szolgálat. Fontos misszió ez, hiszen nem mindegy, mit olvasunk és mit olvastatunk, mit veszünk a saját kezünkbe és mit adunk szeretteinknek. Itt mindenki megtalálja azt, amire szüksége lehet, de ha mégse, szóljanak, és természetesen segítünk.

Az olvasás helyzete tragikus ebben a szép új világban, és kilátásai se rózsásak, pedig az olvasásnak biológiai-kulturális-

antropológiai előnyei vannak. Az olvasás többek között: 1. Az olvasás mentálisan stimulál, 2. Csökkenti a stresszt, 3. Növeli a tudásod, 4. Bővíti a szókincsed, 5. Fejleszti a memóriád, 6. Fejleszti a kreativitást, 7. Növeli a koncentráció képességed, 8. Fejleszti az íráskészséged és nem utolsó sorban olcsó szórakozási lehetőség. A gyülekezeti iratterjesztés kiadványai viszont valami ennél is többet kínálnak: több ismeretet Istenről (nincs is fontosabb ennél), magunkról (önismeret) és azokról akik mellettünk élnek.

De kinek, mit ajánlunk, csak a teljesség igénye nélkül?

1. Hítünk és vallásunk gyakorlásának fontos kellékeit:
 - a. Bibliákat – egyszerűt és miveseket, felnőtteknek és gyerekeknek valót
 - b. Bibliaolvasó kalauzokat és áhítatos könyveket, felnőtteknek, ifjaknak és gyerekeknek valót
 - c. Hitvallások és fontosabb teológiai művek
 - d. Énekeskönyveket, különböző méretekben és mintázattal
2. Olvasnivalókat a hitélet sok spektrumából:
 - e. Családokkal kapcsolatos könyveket párvasztásról, házasságról, nevelésről
 - f. Neves lelkészek prédikációs gyűjteményeiről
3. Kifejezett gyerekkönyvek
 - g. naptárak, naplók
 - h. színezők

De kaphatóak képeslapok, zenei cd-k, ajándékkártyák és egyéb keresztyén ajándéktárgyak is.

Térjenek be a testvérek és meglátják, hogy nagyon jó áron, nagyon jó könyveket lehet kapni, amit ajándékba is meg lehet vásárolni.

Gyülekezeti naptár – 2023. áprilistól – decemberig

A megadott időpontok tájékoztató jellegűek, az esetleges változásokat hirdetésekben jelezni fogjuk.

Április 2. vasárnap, 10.00	Virágvasárnap, istentisztelet, örbottyániak látogatása
Április 2. vasárnap, délután	Húsvéti bábozás
Április 7. péntek, 18.00	Nagypéntek, istentisztelet
Április 9-10. vasárnap-hétfő, 10.00	Húsvét I. és II. úrvacsorás istentisztelet
Április 15. szombat, 9.00	Anyák napjára készülő kézműves foglalkozás
Május 7. vasárnap, 10.00	Anyák napi köszöntés, Gyöngyvirágosok szolgálata
Május 14. vasárnap, 10.00	Konfirmációs istentisztelet
Május 18. csütörtök	Áldozócsütörtök
Május 20. szombat, 9.00-13.00	Szeretethíd (Alacskai idősotthon, AGA-gyermekotthon)
Május 28-29., vasárnap-hétfő, 10.00	Pünkösdi I. és II. napja
Június 11. vasárnap, 10.00 – 14.00	Tanévzáró ünnepség, szeretetvendégség
Június 19-22.	Konfirmandus tábor Vámosmikola
Június 26-30., hétfő-péntek	Gyülekezeti csendeshét Kisoroszi
Július 17-21., hétfő-péntek	Szentírás Szövetségi angol tábor gyülekezetünkben
Július 24-29., hétfő-péntek	Csillagpont, országos református ifjúsági tábor, Zánka
Július 31-Augusztus 4. hétfő-péntek	Gyülekezeti napközis gyermektábor
Szeptember 9. szombat	Tanévkezdő gyülekezeti családi nap

"beteg voltam és meglátogattatok"

Gyülekezetünk ebben az évben is részt vesz a Református Szeretetszolgálat Szeretethíd programjában. Ahogy hosszú évek óta, idén is az AGA Gyermekotthonban nevelkedő gyermekeket és az Alacskai Idősotthonban élő időseket látogatjuk meg.

A Szeretethíd időpontja: május 20., szombat 9-13 óra. Istennek adunk hálát, hogy erős és élő gyülekezete vagyunk az Úrnak, s ebből az erőből arra is telik, hogy a gyülekezeten kívül élő, nehéz helyzetben élő embereket látogassuk, segítsük figyelmünkkel, az odaszánt időnkkel, imádságainkkal és szeretetünkkel.

Vegyünk részt minél többen ebben a szolgálatban!

Gyülekezetünk fontosabb állandó alkalmai

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.” (Máté 18, 20)

Alkalmaink	Résztevők	Technikai információk
Vasárnapi istentisztelet	Felnőttek, gyermekek a közénekig	10 órai kezdettel; ünnepi istentiszteleteinken úrvacsorával (igény esetén háznál)
Gyerekistentisztelet	3-7 és 8-12 éves gyerekek külön foglalkozással	vasárnap 10 órakor a gyülekezeti termünkben, a felnőtt istentisztelettel párhuzamosan
Ifi-kör	14 év feletti fiatalok	péntek 18 órakor
Ünnep-előkészítő istentiszteletek	Felnőttek	ünnepek előtt a meghirdetett napokon 18 órakor
Imaközösség	Felnőttek	minden vasárnap 9.30 órakor minden hónap 1. hétfőjén 18 órakor
Bibliaórák	Felnőttek	kedd 18 órakor; péntek 18.30 órakor
Presbitéri bibliaóra	Presbiterek, pópresbiterek	minden hónap 1. szerdáján 18 órakor
Konfirmációs felkészítő	12-15 éves fiataloknak	péntek 16.30 órakor (októbertől Pünkösdig)
Felnőtt konfirmációs felkészítés	16 év felett	szombat 16.30 órakor
Kereszt-kérdések tanfolyam	Keresők, hitben növekedni vágyók, nem csak gyülekezeti tagoknak	októbertől december közepéig 10 alkalom a meghirdetett hétköznapon

Lelkeszi hivatal: 1185 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 41/A - bejárat a Selmecbánya utca felől

Tel.: +36-1 296-0383; **Mob.:** +36-30 445-9590; **E-mail:** komlosi.peter@refszemeretelep.hu

Hivatali idő: kedd, szerda, csütörtök 9-12 óra, péntek 16-18.30 óra

Az urnatemető nyitvatartása: - bejárat a Selmecbánya utca felől -
kedd, szerda, csütörtök 9-12 óra; péntek 16-18.30 óra; vasárnap 9.30-12 óra

A lelkipásztor szolgálati és egyéb elfoglaltságai miatt, érdemes időpontot egyeztetni!

Bankszámlaszám: 65100118-11300830 (Takarékbank)

www.refszemeretelep.hu / FB: SzemeRefGyuli

Szerkesztőség: Dr. Komlói Péter, Borkó Tamás, Dr. Cibere Károly, Gyenge Károly